

[Steincke.]

gaver paa en forsvarlig Maade med det hidtidige Beløb. Selv med den, her foreslaaede Forhøjelse til 400 000 Kr. er man i hvert Fald ikke bedre stillet, end man var før Krigen med 250 000 Kr.

Som Bevis paa det Liv, der rører sig paa disse Omraader, skal jeg blot anføre, at ved det Møde, Komiteen skal have netop i Dag Kl. 15, foreligger der ikke mindre end 80 Andragender til Behandling: om Tilskud til videnskabelige Tidsskrifter, om udenlandske Specialforskeres Tilkaldelse hertil eller omvendt om danske Videnskabsmænds Studieophold i Udlandet, om Oversættelse af danske videnskabelige Afhandlinger, særlig til Engelsk o. s. v. — Formaal, som vi jo alle maa have Sympati for. Selv om den praktiske Nytte ikke altid er umiddelbart iøjnefaldende ved adskillige af disse saare specielle Afhandlinger, maa man være forsigtig med at stille sig afvisende, da det ofte er de tilsyneladende mindre betydningsfulde Undersøgelser, der viser sig at være Indledningen til mere frugtbringende Resultater. Mit Parti vil altsaa meget gerne medvirke til dette Formaalets Gennemførelse.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser har jeg kun Bemærkninger at gøre paa to Punkter. Det første er, at jeg undrer mig over den Forskel, der er i Formuleringen af det oprindelige Lovforslags § 2, sidste Punktum, sammenlignet med § 2, sidste Punktum, i det af Folketinget oversendte Lovforslag. Jeg ser nu, at den højtærede Undervisningsminister ved tredje Behandling i Folketinget har foreslaaet paa dette Punkt at føre Lovforslaget tilbage til den oprindelige Affattelse, der ogsaa var den rigtige. Man kritiserer jo stadig, senest i Aften-Berlingen i Gaar, Nutidens sjukskede Lovaffattelse. Denne Gang skyldes Sjuskeriet i hvert Fald ikke Rigsdagen, men det høje Ministerium selv. Ganske vist siger det gamle Ord, at den gode Homer undtagelsesvis kan tage sig en Skraber. Jeg er hidtil gaaet ud fra, at den højtærede Undervisningsminister personlig aldrig var faldet for den Proces; enkelte af hans Embedsmænd synes imidlertid at være det.

Endelig kan man ikke undgaa at lægge Mærke til den Forskydning, der er sket i Komiteens S sammensætning gennem det her foreliggende Lovforslag, thi medens Rigsdagen efter den gældende Lov havde 8 af 21 Medlemmer, eller 38 pCt. af det samlede Antal, er Rigsdagen efter det foreliggende Lovforslag kun repræsenteret

med 32 pCt. Omvendt har Universitetet kun 6 af 21 eller knapt 29 pCt. efter den gældende Lov, men vil paa Grund af den i og for sig forstaaelige Repræsentation for Aarhus Universitetet med 4 Medlemmer efter dette Lovforslag faa 10 af 25 Medlemmer eller blive repræsenteret med 40 pCt., altsaa en væsentlig Svækkelse i Rigsdagens Indflydelse og en væsentlig Udvidelse af Universitetets. Nu kan man naturligvis hævde baade, at det er saare rimeligt, at ogsaa Aarhus Universitet er repræsenteret, og at det heller ikke er unaturligt, at de forskellige videnskabelige Centrertop har Hovedindflydelse ved Bestyrelsen af et videnskabeligt Fond. Paa den anden Side kan man ikke komme bort fra, at samtlige Midler stammer fra Staten, som derfor har fundet det naturligt, at netop Rigsdagen fik en betragtelig Indflydelse paa eller Indseende med denne Forvaltning. Hvor tilfreds jeg ellers er med Lovforslagets Hovedformaal, vil jeg derfor gerne høre den højtærede Ministers Begrundelse af det rimelige i denne Decimering af den parlamentariske Indflydelse, og lad mig straks sige, at det ikke vil nytte den højtærede Minister, selv om han maatte fremhæve, hvor fremragende de af Rigsdagen valgte Repræsentanter er, og at det her mere kommer an paa Kvalitet end Kvantitet, thi, selv om han maatte faa Medhold i denne Paastand netop fra Rigsdagens Side, specielt fra de paagældende Medlemmers Side, er det samme paa ingen Maade givet, hvor det drejer sig om Videnskabens Repræsentanter. Nu er det ingenlunde min Mening at paastaa, at det her drejer sig om Afstemningsproblemer, thi Afstemning finder meget sjældent Sted ved Forhandlingerne i „Rask-Ørsted Fondet“ og bør ikke søges gennemført i større Udstrækning, men det er rent principielt, at jeg finder det urigtigt, at Rigsdagens Indflydelse svækkes, samtidig med at Statens Udgifter til Formaalet i væsentlig Grad forøges. Jeg imødeser derfor med ikke ringe Spænding den højtærede Ministers Svar og tør afvente dette, før jeg paa mit Partis Vegne eventuelt anbefaler Lovforslaget til en hurtig Behandling i det høje Ting.

Bjerre: Dette Lovforslag indeholder to ret væsentlige Ændringer, hvoraf den første gaar ud paa Udvidelse af Medlemsantallet i Komiteen fra 21 til 25. Det var meget interessante Bemærkninger, den ærede foregaaende Taler, som er Medlem af Fondets Komité, fremsatte, og de er vel værd at tage op til Overvejelse. Jeg er ikke helt